

Designing a Conceptual Model for Developing the Culture of Local Indigenous Games in Primary Schools of Khorasan Razavi

Seyedeh Azra Mirkazemi^{1*}, Mahdi Bagherzadeh², Samaneh Rastgoo³

1. Corresponding Author, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Birjand, Birjand, Iran

2. Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Birjand, Birjand, Iran.

3. Department of Physical Education, Farhangian University, Tehran, Iran.

Received: 2024/06/21

Revised: 2024/10/02

Accepted: 2024/11/12

Keywords:

Education, Support, Grounded Theory, Cultural Promotion, Primary School

Abstract

The present study aimed to promote the culture of indigenous-local games in primary schools using a qualitative and exploratory research approach. Grounded theory methodology was employed for this purpose. The study population comprised experts in physical education, school sports, and indigenous-local games. Fourteen participants were selected through purposive sampling until theoretical saturation was achieved. Data were analyzed using open, axial, and selective coding, with inter-coder reliability assessed via the percentage agreement coefficient. The findings revealed 30 core categories derived from 112 initial concepts. These categories were organized as follows: Causal factors: improving physical fitness, teaching social skills, no need for special facilities or skills, school cultural activities, lack of sports ethics, and prevention of negative behaviors, Contextual factors: mass media, facilities and infrastructure, and organizations, Intervening factors: environmental factors, media influence, socio-cultural factors, organizational factors, economic constraints, and lack of clear regulations, Strategies: education and research, policymaking, legal oversight of media, support, cultural promotion, implementation methods, organizational measures, resource allocation, and talent identification, Outcomes: physical growth and motor literacy, enhanced psychological and social indicators, reduced socio-psychological risks, cultural enrichment, and fostered sports ethics, The proposed conceptual model can facilitate students' physical fitness and sensorimotor development by promoting indigenous-local games in primary schools.

Citation: Mirkazemi, S.A., Bagherzadeh, M., & Rastgoo, S. (2025). Designing a Conceptual Model for Developing the Culture of Local Indigenous Games in Primary Schools of Khorasan Razavi. *Journal of Curriculum Research*. Vol.15, No.1, Ser 29. 1-24

* Corresponding Author: E-mail address: (somirkazemi@birjand.ac.ir)

Extended Abstract

Introduction

In any society, sports and games are considered significant social and cultural manifestations that reflect the heritage and identity of communities. However, the proliferation of electronic devices, toys, and imported computer games has reduced children's opportunities for social interaction and engagement in local indigenous games. Consequently, identifying factors that influence the development and preservation of local indigenous games, as well as obstacles to their expansion, is a priority for researchers and sports authorities. Although preserving and transmitting these games is often undervalued, their preservation is crucial for every nation's cultural heritage. A review of the current situation reveals limited commitment from sports officials and relevant authorities to maintain local indigenous games. This study aims to identify local indigenous games and propose strategies for their integration into primary schools in Khorasan Razavi province, with the primary objective of designing a conceptual model for fostering the culture of indigenous-local games based on grounded theory.

Research Questions

1. What is the central phenomenon in developing the culture of indigenous-local games in primary schools?
2. What are the causal conditions for developing this culture?
3. What are the contextual factors affecting its development?
4. What are the intervening factors?
5. What strategies can promote the culture of indigenous-local games?
6. What are the potential outcomes of developing this culture?
7. What is the conceptual model for fostering indigenous-local game culture in Khorasan Razavi primary schools?

Methods

This applied study employed a qualitative approach using a systematic grounded theory method. Participants included experts in physical education, primary school sports, and indigenous-local games, such as university professors, experienced teachers, education officials, and members of rural sports committees. Purposive sampling was used to identify experienced individuals, and semi-structured interviews were conducted until theoretical saturation was reached, which occurred after 14 interviews.

Data were analyzed using open, axial, and selective coding. To ensure validity, derived codes were reviewed and confirmed by several participants. Inter-coder reliability was calculated using the percentage agreement coefficient, which was 0.81, exceeding the 70% threshold, indicating satisfactory coding reliability.

Results

The developed conceptual model includes six main dimensions: causal conditions, central phenomenon, contextual factors, intervening conditions, strategies, and outcomes. Thirty central categories were identified from 112 initial concepts.

Causal factors: increased physical readiness, social skills education, no need for special facilities or skills, school cultural activities, lack of sportsmanship, and prevention of negative behavior

Contextual factors: mass media, facilities, infrastructure, and organizations

Intervening factors: environmental conditions, media influence and interventions, socio-cultural factors, organizational factors, economic factors, and lack of specific regulations

Strategies: education and research, policymaking, legal and judicial oversight of media, support, cultural promotion, methods for implementing indigenous games, organizational measures, allocation of financial resources and equipment, and talent identification

Outcomes: physical growth and motor literacy, enhanced psychological and social indicators, reduced socio-psychological risks, cultural enrichment, and promotion of sportsmanship

Discussion

Local indigenous games positively affect students' physical, mental, and social development. Promoting these games within educational settings fosters community growth, individual development, and reduces social and psychological challenges. The proposed model can facilitate the integration of local indigenous games in primary schools, enhancing students' physical readiness and sensorimotor development.

The results suggest that education departments should implement programs such as workshops, lectures, exhibitions, and activities focused on local indigenous games. Additionally, they should provide suitable spaces and necessary equipment, collaborate with media to promote these games, and coordinate with local and provincial cultural organizations to allocate resources, implement joint projects, and foster the culture of indigenous-local games across Khorasan Razavi province.

طراحی مدل مفهومی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی

سیده عذرا میرکاظمی^{۱*}، مهدی باقرزاده^۲، سمانه راستگو^۳

۱. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.
۲. کارشناسی ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.
۳. استادیار، گروه آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۴/۰۱ تاریخ دریافت مقاله نهایی: ۱۴۰۳/۰۷/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۸/۲۲

واژه‌های کلیدی:

آموزش، حمایت، داده‌بنیاد، فرهنگ - سازی، مقطع ابتدایی

چکیده

این پژوهش با هدف توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی، به ارایه یک مدل با روش پژوهش کیفی و ماهیت اکتشافی پرداخته است. بدین منظور از نظریه داده‌بنیاد استفاده شد. جامعه آماری پژوهش، تمامی خبرگان در امر تربیت بدنی و ورزش مدارس ابتدایی و بازی‌های بومی - محلی بود. از راه مصاحبه با چهارده نفر به روش نمونه‌گیری هدفمند اشباع نظری حاصل شد. بمنظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد. برای تعیین پایایی بین کدگذاران از روش ضریب توافق درصدی استفاده شد. نتایج پژوهش نشان‌دهنده ۳۰ مقوله محوری بود که از راه ترکیب ۱۱۲ مفهوم اولیه بدست آمد. عوامل علی (افزایش آمادگی جسمانی، آموزش مهارت‌های اجتماعی، عدم نیاز به امکانات و مهارت خاص، فعالیت‌های مدارس در زمینه فرهنگی، عدم رعایت اخلاق ورزشی و جلوگیری از رفتار منفی)، عوامل زمینه‌ای (رسانه‌های گروهی، امکانات و زیرساخت‌ها و تشکله‌ها)، عوامل مداخله‌گر (عوامل محیطی، جوسازی و مداخلات رسانه، عوامل فرهنگی - اجتماعی، عوامل سازمانی، عوامل اقتصادی و فقدان قوانین و آئین نامه‌های مشخص)، راهبردها (آموزش و پژوهش، سیاست‌گذاری، نظارت قانونی و قضایی بر رسانه، حمایت، فرهنگ - سازی، نحوه اجرای بازی‌های بومی و محلی، سازمانی، تخصیص منابع مالی و تجهیزات و استعدادیابی) و پیامدها (رشد جسمانی و سواد حرکتی، تقویت شاخصه‌های مثبت روانی و اجتماعی، کاهش و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و روانی، بهبود و ارتقاء فرهنگی و رشد اخلاق ورزشی) معرفی شد. بهره‌گیری از مدل ارائه شده در این پژوهش می‌تواند با توسعه بازی‌های بومی محلی در مدارس ابتدایی، مؤلفه‌های آمادگی جسمانی و رشد حسی حرکتی دانش‌آموزان را تسهیل کند.

استناد: میرکاظمی، س.ع.، باقرزاده، م.، و راستگو، سمانه. (۱۴۰۴). طراحی مدل مفهومی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی. مجله علمی پژوهشی «پژوهش‌های برنامه درسی» انجمن مطالعات برنامه درسی ایران. دوره پانزدهم، شماره اول، پیاپی ۲۹، بهار و تابستان ۱۴۰۴. ۱-۲۴

مقدمه

در اغلب کشورهای توسعه‌یافته، ورزش و فعالیت‌بدنی مسأله‌ای مهم و راهی برای حفظ سلامت و تندرستی است و با کاهش خستگی‌های جسمی و روانی، روح همکاری، تعاون و همبستگی را در افراد تقویت می‌کند. بازی فعالیتی سازمان‌یافته، جدی و منظم نیست بلکه فعالیتی انتخابی، آزادانه، داوطلبانه و لذت‌بخش است (Andam et al., 2015). از طرفی بازی و ورزش به‌عنوان نموده‌های مهم اجتماعی و فرهنگی مطرح بوده و هر منطقه‌ای با توجه به شرایط اقلیمی، فرهنگی، زبانی و تاریخی، بازی‌های خاص خود را دارند (Taghizadeh & Rahimi, 2017)، اما ورود انبوهی از وسایل الکتریکی، بازی‌های وارداتی و رایانه‌ای به داخل خانه‌ها، باعث فاصله گرفتن کودکان از هم شده است و به‌جای بازی و سرگرم شدن با همسالان خود، مشغول بازی‌های رایانه‌ای شده‌اند و عرصه بازی‌های بومی - محلی تنگ‌تر شده است.

باتوجه به نقش تأثیرگذار آموزش و پرورش بایستی برنامه‌ریزی برای آموزش بازی‌های محلی در زنگ ورزش مدارس و حتی در کتب درسی به‌شکلی ویژه صورت گیرد، چون کودکان و نوجوانان بیش‌تر وقت خود را با همسن و همسالان خود در مدارس می‌گذرانند. از طرفی هدف ورزش دانش‌آموزی افزایش علاقه و آگاهی دانش‌آموزان نسبت به ورزش، افزایش مشارکت آن‌ها در ساعت تربیت بدنی و مسابقات، افزایش حمایت والدین و جامعه از ورزش مدرسه، بهبود تجهیزات ورزشی مدارس، جذب منابع مالی، توسعه مسیرهای مشارکت و استعدادیابی در ورزش دانش‌آموزی، ارتقاء سواد حرکتی، ترویج سبک زندگی سالم و فعال در دانش‌آموزان است (Mirzaeikalar et al., 2019) که بازی‌های بومی - محلی یکی از راه‌های رسیدن به این اهداف می‌باشد. در این راستا Mahmoudi (2015) بازی‌های بومی - محلی را به‌عنوان مهمترین عمل تربیتی و پرورشی در همه زمینه‌ها به‌ویژه در زمینه تأمین بهداشت روانی دانش‌آموزان معرفی کرد زیرا این ورزش‌ها بر اساس علائق، ترجیحات و توانایی‌های مردم هر جامعه در زمان‌های گوناگون ایجاد و رواج یافته‌اند (Roknoddin etftekhari et al., 2020) و رابطه نزدیکی با سبک زندگی، رفتار، کردار و مناسبت‌های آن‌ها دارد. افزون بر این، بازی‌های بومی - محلی مزایا و فواید بسیاری نیز دارند؛ از جمله می‌توان به منافع اجتماعی، فیزیکی، روانی، عاطفی و آگاهی افراد اشاره کرد (Thongutum & Songkoon Chantachon, 2009).

بر اساس پژوهش‌های انجام شده میانگین فعالیت دانش‌آموزان کشور در ورزش‌های محلی و باستانی حدود ۰/۲ درصد است. این عدد کم‌ترین میزان مشارکت را نسبت به انواع ورزش‌های رایج امروزی نشان می‌دهد (Roknoddin et al., 2020). بنابراین، پی بردن به این مسأله که چه عواملی بر رشد و توسعه بازی‌های بومی - محلی مؤثرند و چه موانعی بر سر راه توسعه آن‌ها وجود دارد، باید از مهم‌ترین دغدغه‌های پژوهشگران و مسئولان ورزشی کشور باشد. این‌گونه به نظر می‌رسد که نگهداری و انتقال این بازی‌ها از اهمیتی چندان برخوردار نیست درحالی‌که حفظ و انتقال این بازی‌ها شکلی از مسائل فرهنگی هر ملت و تمدن است. از این‌رو، ایجاد ساختارهایی برای آموزش و انجام این بازی‌ها و معرفی از راه رسانه‌های عمومی و تبلیغات باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. با بررسی وضعیت موجود در کشور می‌توان به این نکته پی برد که مسئولان ورزشی و مدیران مربوطه، تاکنون در عمل عزم جدی در زنده نگه داشتن بازی‌های بومی از خود بروز نداده‌اند که این امر توجه به امر بازی بویژه بازی‌های بومی - محلی را در سنین کودکی دو چندان می‌کند. با توجه به اینکه یکی از اهداف سیاست‌گذاران فرهنگی در جوامع پیشرفته، حفظ خرده‌فرهنگ‌ها و اصالت فرهنگ‌های بومی و محلی است و بازی‌های بومی - محلی اهمیت بسیاری در حفظ و بقای خرده فرهنگ‌ها دارند، مسئولان و مدیران فرهنگی باید این اهمیت را در سیاست‌گذاری‌های خود مدنظر قرار دهند (Ghafouri, 2017).

از جمله پژوهش‌هایی که به بررسی بازی در مدارس پرداختند می‌توان به پژوهش Keshavarz & Mohammadzadeh (2022) اشاره کرد؛ از نظر آن‌ها مدل‌های آموزش تدریس بازی برای فهمیدن و حس بازی در قالب بازی‌های بومی - محلی روش تمرینی مناسبی برای ارتقای تبحر حرکتی در دانش‌آموزان می‌باشد. نتایج پژوهش Ilchizadeh et al (2021) نشان داد بازی‌های بومی - محلی روشی آسان برای بهبود برخی جنبه‌های رشد اجتماعی و مقیاس‌های فرعی سلامت روان در دانش‌آموزان است. هم‌چنین، Soleimani et al (2021) پژوهشی با عنوان طراحی الگوی توسعه ورزش - های بومی - محلی در ایران انجام دادند که نتایج این پژوهش، الگوی توسعه ورزش‌های بومی و محلی را پس از کدگذاری گزینشی وابسته به عوامل اجتماعی، عوامل فرهنگی، عوامل مدیریتی، آموزش، اطلاع‌رسانی، قوانین و مقررات معرفی شد. Saputra et al (2021) پژوهشی با عنوان تأثیر بازی‌های سنتی و تمرین با توانایی حرکتی بر مهارت‌های (دویدن، پریدن، پرتاب از روی دست و گرفتن) در مقطع ابتدایی انجام دادند؛ از دیدگاه آن‌ها بازی‌های سنتی در بهبود مهارت‌های حرکتی پیشرفته دانش‌آموزان تأثیر دارد. در پژوهشی دیگر Rezaee Aghajan et al (2019) به مقایسه بازی‌های سنتی و نوین دوره ابتدایی از منظر ارزش‌آموزی پرداختند که بر اساس نتایج در بازی‌های سنتی و نوین نشانه‌های ارزش اجتماعی و اخلاقی با فراوانی‌های گوناگون دیده می‌شوند. نتایج بدست آمده از پژوهش Joshghani (2017) نشان داد که اکنون به علت وجود بازی‌های رایانه‌ای و تغییر در سبک زندگی مردم بازی‌های محلی کم کم رو به فراموشی رفته است. در پژوهشی دیگر Rombot (2017) اشاره کرد که بازی‌های سنتی باعث بهبود مهارت‌های اجتماعی و مهارت‌های حرکتی درشت کودکان می‌شود. Charles (2017) نیز نشان داد مداخله بازی‌های سنتی در بهبود عملکرد حرکتی کودکان در سنین مدرسه مؤثر می‌باشد. بر اساس پژوهش Mehrabian et al (2015) نشان داده شد بازی بومی می‌تواند برای رشد حرکتی و اجتماعی کودکان پیش دبستانی مورد استفاده قرار گیرد. Molanoruzi et al (2015) نیز نشان دادند که بازی‌های بومی - محلی منتخب، سبب بهبود آمادگی جسمانی دانشجویان غیرورزشکار شد.

اگر نهادهای فرهنگی مانند صدا و سیما، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری زمینه‌ها را برای شناسایی و حمایت از این بازی‌ها فراهم کنند، مردم تشنه فرهنگ اصیل و ارزشمند این سرزمین، تلاش خواهند کرد تا بازی‌های محلی را اجرا کنند و به این ترتیب مقدمات لذت جسمی و روحی خود را فراهم سازند. در این راستا توصیه متخصصان و کارشناسان تربیت بدنی در دوره ابتدایی به جهت تأثیر به سزایی که بازی بر ابعاد گوناگون روحی و جسمی کودکان دارد، پرداختن به بازی است، اما نکته بسیار مهم، عدم توجه مسئولان امر و متخصصین داخلی به پتانسیل ورزشی بالای بازی‌های بومی - محلی در مدارس است. با توجه به موارد گفته شده در باب اهمیت بازی‌های بومی - محلی و اینکه در مدارس ابتدایی بیش‌تر به ورزش‌های کلاسیک مانند فوتبال و والیبال می‌پردازند در صورتی که ممکن است همه دانش‌آموزان در این دوره به ورزش‌های کلاسیک علاقه چندانی نداشته باشند؛ بدین منظور این پژوهشگران در این پژوهش سعی دارند، ضمن شناسایی بازی‌های بومی - محلی، به دنبال ارائه راهکارهایی برای استفاده از بازی‌های بومی - محلی موجود در مدارس استان خراسان رضوی باشند. با این حال، بیش‌تر پژوهش‌ها در مورد عوامل مؤثر و یا موانع توسعه بازی‌های محلی - محلی پرداخته‌اند و پژوهشی به این سبک و در قالب مدل و با در نظر گرفتن راهبردها و پیامدهای توسعه بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی نپرداخته است. از این‌رو، هدف اصلی از انجام شدن این پژوهش، طراحی مدل مفهومی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی بر اساس نظریه داده‌بنیاد بود.

روش شناسی

این پژوهش از نظر هدف در حیطه پژوهش‌های کاربردی طبقه‌بندی می‌شود. رویکرد این پژوهش از نوع کیفی است؛ که با روش داده‌بنیاد، رهیافت نظام‌مند انجام شده است. مشارکت‌کنندگان این پژوهش، شامل کلیه خبرگان در امر تربیت بدنی و ورزش مدارس ابتدایی و بازی‌های بومی - محلی بودند که اساتید دانشگاه، معلمان باتجربه و تحصیل کرده، کارشناسان و مسئولان ادارات آموزش و پرورش، مسئولان هیأت‌های ورزش روستایی و بازی‌های محلی در استان را در برمی‌گرفت. روش نمونه‌گیری هدفمند بود که در این روش پس از شناسایی افراد با تجربه و با سابقه در حوزه بازی‌های بومی - محلی از آن‌ها مصاحبه انجام شد. بدین منظور، ابتدا پیشینه پژوهش و مقالات علمی معتبر در حوزه بازی‌های بومی - محلی مطالعه شد. سپس با افراد منتخب مصاحبه به صورت نیمه‌ساختاریافته انجام شد. مصاحبه‌ها تا زمانی ادامه یافت که اشباع نظری حاصل شد؛ به گونه‌ای که هر چه به مصاحبه‌های آخر نزدیک‌تر می‌شد، اطلاعات جدید اضافی مرتبط با موضوع کم‌تر به چشم می‌خورد. بر این اساس، با ۱۴ مصاحبه اشباع نظری حاصل شد و بر اساس مصاحبه‌های انجام شده و بر اساس مدل داده بنیاد بوسیله کدگذاری باز، محوری و انتخابی تحلیل انجام شد. بمنظور تعیین روایی، کدهای تهیه شده از مصاحبه‌ها، در اختیار چند تن از مشارکت‌کنندگان جهت تأیید قرار گرفت. پژوهشگر برای محاسبه پایایی بین کدگذاران از روش ضریب توافق درصدی استفاده کرد که مقادیر بالای ۷۰ درصد مطلوب گزارش شد. بدین منظور، متن پیاده شده سه مصاحبه به صورت تصادفی به یک پژوهشگر دارای تجربه کاری ارائه شد و از وی خواسته شد تا آن‌ها را کدگذاری کند. نتیجه حاصل از این کدگذاری در جدول ارائه شده است. فرمول محاسبه درصد توافق بین دو کدگذار به صورت زیر است:

$$\text{درصد توافق} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 100\%}{\text{تعداد کل کدها}}$$

نتایج حاصل از این کدگذاری‌ها در جدول زیر آمده است:

جدول ۱. نتایج بررسی پایایی بین دوکدگذار

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافق	پایایی باز آزمون (درصد)
۱	۱P	۱۵	۷	۴	۰/۹۳
۲	۴P	۱۳	۵+	۲	۰/۷۶
۳	۱۰P	۱۶	۶	۳	۰/۷۵
	کل	۴۴	۱۸	۹	۰/۸۱

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود تعداد کل کدها که توسط پژوهشگر به ثبت رسیده است برابر ۴۴، تعداد کل توافقات بین این کدها ۱۸ و تعداد کل عدم توافقات بین این کدها برابر ۹ است. پایایی بین کدگذاران برای مصاحبه‌های انجام گرفته در این پژوهش با استفاده از فرمول ذکر شده برابر ۰/۸۱ است. باتوجه به اینکه این میزان پایایی بیش‌تر از ۰/۷۰ درصد است، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است و می‌توان ادعا کرد که میزان پایایی تحلیل مصاحبه کنونی مناسب است.

یافته‌های پژوهش

در این پژوهش به منظور رسیدن به هدف اصلی پژوهش، پس از مطالعه مقالات، پایان‌نامه‌ها، کتاب‌ها و سایت‌های مرتبط با موضوع پژوهش، با ۱۴ نفر از افراد متخصص مصاحبه انجام شد که ۶ نفر از افراد مصاحبه‌شونده معلمان تربیت بدنی، ۲ نفر مسئولان تربیت بدنی اداره آموزش و پرورش، ۳ نفر اعضای هیأت علمی و ۳ نفر مسئولان هیأت‌های ورزش روستایی و بازی‌های محلی بودند. ۱۰ نفر از این افراد مرد بوده و اکثر مصاحبه‌شوندگان در دامنه سنی ۴۰-۵۰ سال قرار داشته و ۵ نفر از مصاحبه‌شوندگان دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد، ۵ نفر دکتری و ۴ نفر کارشناسی بودند. الگوی تدوین شده در این پژوهش شامل ۶ محور اصلی (شرایط علی، پدیده محوری، عوامل زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها) است که در ادامه گزارش شده است.

۱. پدیده محوری توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس ابتدایی

پدیده محوری، مضمون اصلی پژوهش است که اگرچه از درون پژوهش بیرون می‌آید اما یک مفهوم انتزاعی است. بمنظور یافتن پدیده محوری پژوهشگر با مقایسه و طبقه‌بندی مجدد به تغییر، تکمیل، ترکیب و توسعه مقوله‌ها به صورت مستمر پرداخت (Corbin & Strauss, 2008). در این پژوهش توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس ابتدایی به عنوان پدیده محوری استخراج شد.

۲. شرایط علی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس ابتدایی چیست؟

شرایط علی آن دسته از رویدادها و وقایع هستند که بر پدیده‌ها اثر گذارند (Corbin & Strauss, 2008). به بیان دیگر شرایط علی، حوادث و اتفاقاتی است که به وقوع یا رشد و توسعه پدیده محوری می‌انجامد. نتایج این بخش در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲. عوامل و شرایط علی مؤثر بر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس ابتدایی

کدهای باز	کد ارجاع/ منبع	کد محوری	کد منتخب
تقویت مهارت‌های آمادگی جسمانی	Andam et al., P ₁₂ , P ₃ , P ₄ , P ₇ , P ₈ Honarvar et al (2014), (2015)	آموزش نشاط در دانش- جسمانی و سطح آمادگی	
تقویت جسمی و روحی دانش‌آموزان	(2016) Papzan et al / P ₁₀		
آموزش عدالت محور	P ₁₃ , P ₄		
کاهش محدودیت‌های اجتماعی	P ₁₁		
آموزش جرأت‌ورزی	(2016) Papzan et al / P ₁₂ , P ₁		
تقویت اعتماد به نفس	(2016) Papzan et al / P ₉ (2021) Soleimani et al		
گنجاندن مسائل روانشناختی در تمرینات	P ₁₂ , P ₂	آموزش مهارت‌های اجتماعی	تقویت
جهت کنترل پرخاشگری			

کدهای باز	کد ارجاع/ منبع	کد محوری	کد منتخب
تربیت دانش آموزان باتجربه در مواجهه با مشکلات	P ₁₁	عدم نیاز به امکانات و مهارت خاص	
کاهش خشم در افراد پرخاشگر	Ilchizadeh et al (2021) /P ₂		
عدم هزینه بالای خرید تجهیزات برای	Andam et al (2015) /P ₁₀ ,P ₇ ,P ₄		
اقشارکم درآمد جامعه	Honarvar , Papzan et al (2016) , Soleimani et al ,et al (2014) (2021)		
عدم نیاز به مهارت‌های خاص	P ₁₀ ,P ₇		
انجام فعالیت های فرهنگی در مدارس	P ₁₁ / Mirzaeikalar et al (2019)	فعالیت های فرهنگی مدارس	
رفتار نامطلوب مربیان و دانش آموزان در میدان مسابقه	P ₄	عدم رعایت اخلاق ورزشی در مدارس	
عدم رعایت اخلاق تیمی	P ₁		
ناکامی فردی و تیمی	P ₆		
ناکامی دانش آموز در زندگی	P ₆		
اسیب های روانی و جسمی به فرد و جامعه	(2016) Papzan et al /P ₁₀	جلوگیری از رفتار منفی	
عدم توجه به سلامت خود و دیگران	P ₁₀		
توافق پذیری های دانش آموزان	P ₉		
تشویق و عدم تقبیح پرخاشگری وزورگویی	Mortazavi (2023) ,P ₁₁		
جلوگیری از قانونی و طبیعی جلوه دادن برخی از رفتارها ناشایست جامعه ورزشی	P ₄		
الگوسازی مناسب در بهبود رفتار پرخاشگرانه در مدارس	P ₆ ,P ₄		
کاهش خشونت و پرخاشگری	P ₁₁ ,P ₄		

از دیدگاه مشارکت‌کنندگان و همانگونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود با شرکت دانش‌آموزان در بازی‌های بومی-محلی زمینه درگیری‌های لفظی، کلامی، پرخاشگری و ناکامی‌های فردی و تیمی کاهش می‌یابد. در ادامه به برخی از بیانات مشارکت‌کنندگان اشاره می‌شود:

«بازی‌های بومی - محلی بر خلاف دیگر بازی‌ها و رشته‌ها نیاز به سخت‌افزار و امکاناتی خاص ندارند و ما می‌توانیم با همان امکانات و شرایط موجود مدارس بازی‌های بومی - محلی رو اجرا کنیم. حتی روی زمین خاکی، شنی، آسفالت چون بعضی رشته‌ها مثل فوتبال نیاز به زمین چمن داره و سایر رشته‌ها به همین صورت، ولی بازی‌های بومی - محلی امکانات خاصی نمی‌خواهد و ما می‌توانیم این بازی‌ها را در محوطه مدرسه یا نمازخانه اجرا کنیم. با سرگرم کردن بچه‌ها به این بازی‌های محلی خیلی از پرخاشگری افراد که در نتیجه بازی‌های دیجیتالی و عدم انجام تحرک فیزیکی ایجاد می‌شود کاهش می‌یابد».

۳. عوامل زمینه‌ای مؤثر بر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی-محلی در مدارس ابتدایی چیست؟

عوامل زمینه‌ای بیانگر خصوصیتی ویژه است که به پدیده‌ای دلالت می‌کند و محل حوادث یا وقایع مرتبط با پدیده‌ای در طول یک بعد است که پدیده در آن نهفته است (Corbin & Strauss, 2008). نتایج حاصل از تحلیل این بخش در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳. عوامل زمینه‌ساز توسعه فرهنگ بازی‌های بومی-محلی در مدارس ابتدایی

کدهای باز	کد ارجاع/منبع	کد	کد منتخب
رسانه‌های گروهی مانند تلویزیون	P ₂ , P ₃ , P ₈ , P ₉ , Andam et al (2015), Soleimani et al (2021), (Mehrabi et al (2018), Honarvar et al (2014), Shakrami et al (2013)	رسانه‌های گروهی	محوری
محل برگزاری بازی‌های بومی-محلی	Mirzaeikalar et al (2019), p11	مکانات و زیرساخت‌ها	عوامل زمینه‌ای
امکانات و شرایط بازی	P ₄ , p14, Mirzaeikalar et al (2019), Mehrabi et al (2018)		
وجود فضاهای ورزشی و استاندارد برای بازی‌ها در سطح مدارس	Mirzaeikalar et al (2019), P ₁₂ , P ₂		
کانون‌ها و انجمن‌های بازی‌های بومی و محلی	Mirzaeikalar et al (2019), P ₄ , P ₇ , P ₂	تشکلای محلی	

همانگونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، مقوله شرایط زمینه‌ای شامل ۳ بخش رسانه‌های گروهی، امکانات و زیرساخت و تشکل‌ها می‌باشد.

«متأسفانه با وجود شبکه‌های تلویزیونی زیادی که داریم حداقل هفته‌ای یک ساعت به بازی‌های بومی محلی نمی‌پردازند یا مردم را به این بازی‌ها تشویق نمی‌کنند چرا که با فرهنگ‌سازی از راه رسانه‌های تلویزیونی و معرفی بازی‌های مناطق گوناگون کشور می‌توان به راحتی این بازی‌ها را در مدرسه اجرا کرد و خیلی از این بازی‌ها نیاز به تجهیزات و وسایل خاصی ندارند و قابلیت اجرا شدن را دارند».

۴. عوامل مداخله‌گر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی چیست؟

در جدول ۴ با توجه به دیدگاه مشارکت‌کنندگان عوامل مداخله‌گر ارائه شد.

جدول ۴. عوامل مداخله‌گر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی

کدهای باز	کد ارجاع/ منبع	کد محوری	کد منتخب
دامن زدن مطبوعات و رسانه‌ها به حواشی و حاشیه سازی	P12, P2	مداخلات رسانه‌ها	جو سازی و
غیر حرفه‌ای عمل کردن رسانه	P9		
عدم پایبندی به اصول و اخلاقیات روزنامه نگاری و مطبوعاتی	P3		
محیط ورزشی نامناسب مدارس	Andam et al (2015), P4	عوامل محیطی	عوامل مداخله‌گر
عدم وجود فضاهای ورزشی کافی برای بازی‌ها در سطح مدارس	Mehrabi et al P7, P2, P4 (2018)		
شرایط آب و هوای نامناسب برای انجام برخی از بازی بومی - محلی	Andam et al (2015)		
عدم بهره‌مندی مدارس از امکانات لازم و کافی برای بازی‌های بومی	Mehrabi et al (2018), P10		
عدم رعایت استانداردها در تجهیزات ورزشی	Andam et al (2015)		
عدم رعایت استانداردها در ایمنی و بهداشت اماکن ورزشی	p14, P8, P10	عوامل فرهنگی و اجتماعی	
گسترش بازی‌های رایانه‌ای	Andam, P9, P7, P6, P7, P4, P2 et al (2015)		
عدم شناخت نسبت به بازی‌های بومی و محلی	P7, P5, P2		
مشکلات خانوادگی	Joshghani, P10, P8, P2		
دید تمسخرآمیز نسبت به این بازی‌ها به جهت سستی بودن نگاه و دید تفریحی نسبت به این بازی‌ها	Soleimani et al, (2017)		
تعصب بی‌جا به بازی‌های خاص	(2021), Papzan et al (2016)		
عقاید نژادپرستانه	Andam et al, P9, P7, P6, P5 (2015)		
	Mehrabi et al (2018), P5		
	Mehrabi et al (2018), P3		
	p5, P7		
	P1		
	P3		

کدهای باز	کد ارجاع/ منبع	کد محوری	کد منتخب
محدودیت برای خانم‌ها در اجرا	P4		
سطح رفاهی و اقتصادی خانواده	Ghanbari Firozabad et al (2019), P10	عوامل اقتصادی	
نبود حمایتگر مالی	Soleimani et al (2021), P13, P11		
نحوه برخورد مدیران	Andam et al (2015), P12, P9, P8		
خصوصی سازی مدارس	P2	عوامل سازمانی	
عدم اختصاص فدراسیون خاص به بازی‌های بومی- محلی	Honarvar et al (2014), P6, P3		
عدم تعامل آموزش و پرورش با سایر ارگان‌ها	(2016) Papzan et al, P10, P6, P5, P4, P1		
نبود هیچ گونه تبلیغات برای بازی‌های بومی - محلی	P10, P2		
نبود قوانین مشخص برای برخی از بازی‌های بومی - محلی	p7, P3		
فقدان قوانین حمایتی ورزشی	p10, p9, p8, p6, p5, p4, P2, Soleimani et al (2021), Mehrabi et al (2018)	فقدان قوانین و آیین نامه‌های	

با توجه به جدول ۴ و طبق نظرات مشارکت‌کنندگان در پژوهش عوامل مداخله‌گر شامل عوامل محیطی، جوسازی و مداخلات رسانه، عوامل فرهنگی-اجتماعی، عوامل سازمانی، عوامل اقتصادی، فقدان قوانین و آیین نامه‌های مشخص برای برخی از بازی‌های بومی- محلی و فقدان قوانین حمایتی ورزشی می‌باشد.

«مهم‌ترین چالش برای اجرای بازی‌های بومی - محلی نبود هیچ بخشنامه و دستورالعملی از طرف وزارت آموزش و پرورش، اداره کل ورزش و جوانان و وزارت ورزش و جوانان برای اهمیت دادن به این بازی‌ها در زنگ ورزش توسط مربی و معلمان تربیت بدنی است چون ما شاهد رها کردن توپ به وسیله مربیان ورزش در کلاس هستیم و این باعث می‌شه بچه‌ها بیش‌تر به فوتبال روی بیارن. الزام نکردن معلمان تربیت بدنی به پرداختن بازی‌های بومی - محلی و نداشتن ابزار حداقل مثل چوب یا وسیله‌های دیگر مثل طناب که توسط مدارس پیش بینی نشده و ما در مدارس شاهد آن هستیم می‌تواند به عنوان عوامل مداخله‌گر در نظر گرفته شود».

۵. راهبردهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس ابتدایی چیست؟

راهبردها را می‌توان استراتژی‌هایی نامید که با هدف خاصی برای اداره و کنترل پدیده مورد نظر صورت می‌گیرد (Corbin & Strauss, 2008). نتایج حاصل از تحلیل این بخش از پژوهش در جدول ۵ گزارش شده است.

جدول ۵. راهبردهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی

کدهای باز	کد ارجاع / منبع	کد محور	کد منتخب
آموزش بازی‌های بومی و محلی به پرسنل مدارس	P13, P11, P10, P9, P1, P5 Mirzaeikalar et al (2019) Honarvar et al (2014) Mehrabi et al (2018)	آموزش و پژوهش	راهبردها
برگزاری جشنواره و گردهمایی بازی‌های بومی - محلی در مدارس	Andam et al. p14, P11, P9, P3 Papzan et al. al., 2015 Honarvar et al. (2016) Mehrabi et al. (2014) Shakrami et al. (2018) (2013) Soleimani et al / P9 (2021)		
الگوبرداری از کشورهای موفق	P4		
افزایش آگاهی نسبت به فواید بازی‌های بومی - محلی	Andam et al (2015)/p11 Honarvar et al (2014)		
آگاه‌سازی عمومی نسبت به پیامدهای زیان بار عدم انجام فعالیت ورزشی و فرهنگی توسط رسانه‌ها	Honarvar et al. P12, P9 (2014)		
به کار بستن نظریه‌های علمی صاحب نظران و کارشناسان امور جوانان			
سیاست‌گذاری در وزارت ورزش و جوانان	Mirzaeikalar et al / P12, p10, p4 al (2019) Andam et al (2015) / P12, P10		
سیاست‌گذاری در صدا و سیما	P12, P4, P7 p6, p5, p2, p4, p11 Ilchizadeh et al (2021), Honarvar et al (2014) Mehrabi et al (2018)		
سیاست‌گذاری در قانون‌های فرهنگی و ورزشی			
سیاست‌گذاری برای گنجاندن بازی‌های بومی در ساختار مدارس و سرفصل‌های تربیت بدنی			
برخورد منطقی و قانونی با نشریات و رسانه‌های التهابی و حاشیه‌ساز	p2	نظارت قانونی و قضایی بر فضای رسانه	راهبردها
استفاده از اعمال مجازات و اجرای قانون	P10		
نظارت نهادهای قانونی و قضایی بر فضای رسانه	p9, p2		
حضور خانواده در مدارس	p5, p4	حمایت	راهبردها
حضور رسانه در مدارس و پخش مسابقات بازی‌های بومی - محلی	Sahu (2020) p10		

کدهای باز	کد ارجاع / منبع	کد محوری	کد منتخب
فرهنگ‌سازی	p5,p4	فرهنگ‌سازی	محلی
	p7		
	p10,p6		
	p14,p7		
	p11		
	p5	تجربه اجرای بازی‌های بومی - محلی	محلی
	Mehrabi et al (2018)		
	Honarvar et al (2014)		
	P5		
	p7		
تجربه اجرای بازی‌های بومی - محلی	P3	تجربه اجرای بازی‌های بومی - محلی	محلی
	p3,p7		
	Andam et al (2015) /p3,p4		
	Mehrabi et al (2018)		
	Soleimani et al (2021)		
تخصیص منابع مالی و	Khoshbakhti et al (2021)	تخصیص منابع مالی و	تخصیص منابع مالی و
	p9,p8		
	p3,p4		
	p5,p4		
	p9,p6,p5,p4,p3		
استعدادیابی	Mehrabi et al (2018)	استعدادیابی	استعدادیابی
	Honarvar et al (2014)		
	p7,p4,p2		
	p9,p6,p5,p4,p3		
	Mirzaeikalar et al /p9,p10		
	(2019)	استعدادیابی	استعدادیابی
	Honarvar et al p8,p6		
	(2014)		

نتایج تحلیل مصاحبه‌ها در این پژوهش در بخش راهبردها نشان‌دهنده تأکید مشارکت‌کنندگان بر مواردی مانند آموزش و پژوهش در زمینه بازی‌های بومی و محلی، سیاست‌گذاری، نظارت قانونی و قضایی بر رسانه، حمایت، فرهنگ‌سازی،

روش اجرای بازی‌های بومی - محلی، موارد سازمانی و تعامل بیش‌تر آموزش و پرورش با ارگان‌های دیگر برای رونق بخشیدن به این بازی‌ها، تخصیص منابع مالی، تجهیزات و استعدادیابی بوده است.

«در درجه نخست ملزم کردن مربیان ورزش و معلمان برای سپری کردن دوره‌های آموزشی این بازی‌ها و انتقال تجارب معلمان به دانش آموزان و مورد تشویق قرار گرفتن بچه‌هایی که این ورزش‌ها را انجام می‌دهند ضروری است. از طرفی اختصاص امکانات و تأمین بودجه برای اخصاص دادن به برگزاری مسابقات و استعدادیابی در این حیطه می‌تونه کمک‌کننده باشه. فعالیت رسانه‌ها برای معرفی و فرهنگ‌سازی بازی‌های محلی بسیار می‌تونه مؤثر باشه».

۶. پیامدهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی چیست؟

پیامدهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی در جدول ۶ گزارش شده است.

جدول ۶. پیامدهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی

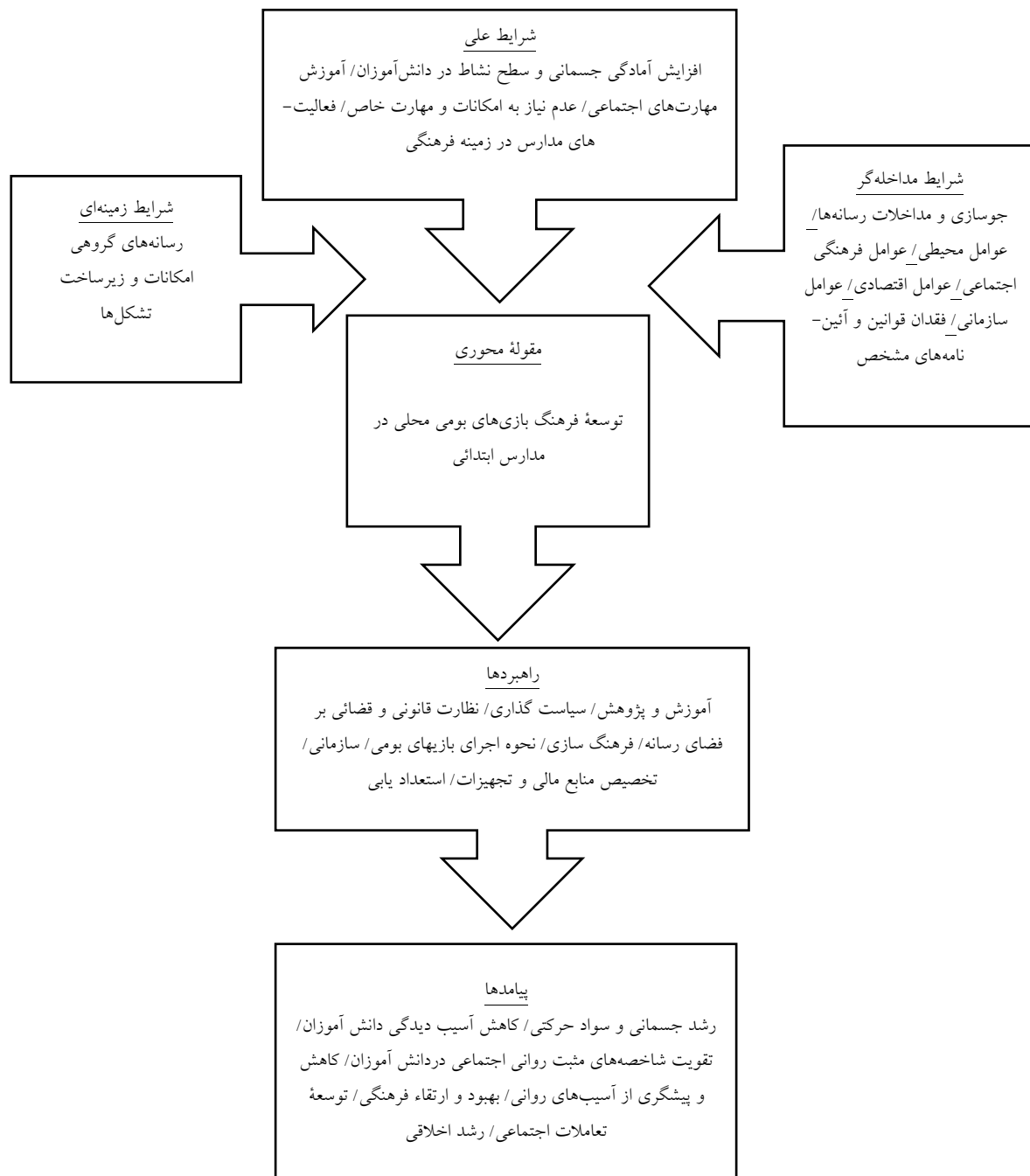
کدهای باز	کد ارجاع/منبع	کد محوری	کد منتخب
حضور سالم تر و فعال‌تر دانش‌آموز در جامعه	Papzan et al , p12.p8 (2016)	رشد جسمانی و	پیامدها
کاهش آسیب‌دیدگی دانش‌آموزان	(2016) Papzan et al .p8.p4	تقویت اجتماعی و	
ایجاد حس خوشایند در بین دانش‌آموزان	(2016) Papzan et al .p1 (2021) Ilchizadeh et al	تقویت شایسته‌های مثبت روانی و	
تقویت اعتماد به نفس	Papzan et al .p11.p5 (2016) Ilchizadeh et al (2021) p6.p5	کاهش آسیب‌های روانی از	
تقویت حس مسئولیت‌پذیری	p9.p5	بهبود و ارتقاء فرهنگی	
افزایش هوش هیجانی و شناختی	P11		
جلوگیری از بی تفاوتی و عدم تعادل روانی	(2021) Soleimani et al .p9 p13.p11 p12.p6		
کاهش مشاهده درگیری‌های اجتماعی	(2016) Papzan et al .p11		
کاهش خصومت بین دانش‌آموزان			
کاهش تعارض درون و بین تیمی			
تخلیه روانی دانش‌آموز			
جلوگیری از نارضایتی‌های قومی موجود در جامعه	p11		
پایبندی به ارزش‌های سنتی و قومی	Soleimani et al .p11.p2 (2021)		
جلوگیری از ضرر و زیان‌های اجتماعی و فرهنگی موجود	(2016) Papzan et al .p12.p4 (2021) Soleimani et al ,		
ارتقای فرهنگ و زبان بین اقوام گوناگون	p11.p9		

کدهای باز	کد ارجاع/منبع	کد محوری	کد منتخب
آشنایی با ویژگی‌های جوانمردی و اخلاقی و ترویج این اخلاق	p1.p6.p9		
دور کردن دانش‌آموزان از فضای مجازی	p12.p4		
تقویت روحیه همکاری و کارگروهی	Papzan et al .p11.p12.p5 Ilchizadeh et al ، (2016) (2021)	تعمیم تعاملات اجتماعی	
ایجاد زمینه دوستی و تفاهم بیش‌تر	Papzan et al .p11.p6.p9 (2016)		
وجود کدهای اخلاقی تدوین شده برای دانش‌آموزان و مربیان در بازی‌های بومی - محلی	Ghanbari Firozabad et .p6 al (2019)	رشد اخلاق ورزشی	
رفتارهای اخلاقی دانش‌آموزان و تأثیر آن‌ها بر همکلاسی‌ها	p14.p6		
رفع مشکلات اخلاقی دانش‌آموزان	P4		
ایجاد تعهد اخلاقی در دانش‌آموزان	Ebrahimi (2019) ، p9.p6		
جلوگیری از نزاع و درگیری در جامعه	Papzan et al ، p12.p9 (2016)		

در بخش پیامدها نتایج تحلیل مصاحبه‌ها نشان‌دهنده تأکید مشارکت‌کنندگان بر مواردی مانند رشد جسمانی و سواد حرکتی، تقویت شاخصه‌های مثبت روانی و اجتماعی در دانش‌آموزان، کاهش و پیشگیری از آسیب‌های روانی، بهبود و ارتقاء فرهنگی، توسعه تعاملات اجتماعی و رشد اخلاق ورزشی بود.

«اگر ما بازی‌های بومی - محلی رو بتونیم احیا کنیم طبق فرموده مقام معظم رهبری به فرهنگ خودمون کمک کردیم و هم به جامعه. قطعاً این بازی‌ها باعث ایجاد نشاط اجتماعی و گروهی می‌شه و سبب می‌شه که بچه‌ها به نشاط و شادابی برسند از طرفی زمینه دوستی بین افراد ایجاد می‌شه و اعتماد به نفس بچه‌ها با انجام کار گروهی افزایش پیدا می‌کنه».

با توجه به کدگذاری باز، محوری و انتخابی، مدل پارادایمی الگوی توسعه بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی در شکل ۱ ارائه شده است.

شکل ۱. مدل توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف طراحی مدل مفهومی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس ابتدایی خراسان رضوی انجام شد. مدل و الگوی پیشنهادی پژوهش در زمینه توسعه ورزش‌های بومی - محلی با استفاده از نظریه داده بنیاد مشتمل بر ۳۰ مقوله محوری بوده که از راه ترکیب ۱۱۲ مفهوم اولیه بدست آمد.

مشارکت‌کنندگان این پژوهش، افزایش آمادگی جسمانی را از عوامل علی مؤثر بر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی-محلی در مدارس استان شناسایی کردند. در همین راستا (2012) Ruhi Dehkordi و (2015) Molanoruzi et al اثر مثبت این بازی‌ها را بر ابعاد گوناگون آمادگی جسمانی نشان دادند. Charles et al (2017) نیز در پژوهش خود دریافتند بازی‌های سنتی در بهبود توانایی‌های حرکتی کودکان مؤثر می‌باشد که این پژوهش‌ها با این پژوهش همسو می‌باشد و اثر مثبت بازی‌ها بر آمادگی جسمانی و توانایی‌های حرکتی دانش‌آموزان بیان شد. هر یک از بازی‌ها با توجه به نوع الگوی اجرا و پیچیدگی مهارتی آن، کمک شایانی به افزایش آمادگی جسمانی، حرکتی و مهارتی در سنین پایه برای ورود به عرصه ورزش قهرمانی خواهد کرد. مشارکت‌کنندگان پژوهش از دلایل انجام بازی‌های بومی-محلی را آموزش مهارت‌های اجتماعی دانسته‌اند، در این راستا (2017) Rombot در پژوهش خود دریافت که بازی‌های بومی بر میزان مهارت‌های اجتماعی کودکان مؤثر می‌باشد، در این زمینه می‌توان به نقش انکارناپذیر مهارت‌های اجتماعی در رشد و تحول کودکان اشاره کرد که این مهارت‌ها در نتیجه بازی‌های بومی - محلی در دانش‌آموزان تقویت می‌شود. از دلایل انجام بازی‌های بومی-محلی در این پژوهش، فعالیت‌های مدارس در زمینه فرهنگی معرفی شد، مطابق با یافته‌های این پژوهش Holmes (2013) دریافت در بازی‌ها کودکان ارزش‌ها، مهارت‌ها و توانایی‌های فرهنگی را کسب می‌کنند که این امر در تجارب روزمره کودکان از جمله بازی با همسالان و تعامل با معلمان و مراقبین گنجانده شده است. Khodadad Kashi & Abbasi (2017) موضوع مهم اخلاق ورزشی که حیاتی و مهم می‌باشد را مطرح کردند که این امر هر روز کمرنگ‌تر از دیروز شده و عدم وجود یک سیستم یا چهارچوب اخلاقی در دنیای ورزشی امروز به وضوح در کشورمان احساس می‌شود؛ مشارکت‌کنندگان این پژوهش نیز از دلایل انجام بازی‌های بومی-محلی به کم رنگ شدن رعایت اخلاق ورزشی در مدارس اشاره کردند. با توجه به یافته‌های این پژوهش از دلایل انجام بازی‌های بومی محلی جلوگیری از رفتار منفی بیان شد که در همین راستا (2023) Mortazavi در پژوهش خود دریافت که بازی درمانی و قصه درمانی از درمان‌های مؤثر برای پرخاشگری کودکان پیش دبستانی و دبستانی می‌باشد. با توجه به مطالب ارائه شده، می‌توان نتیجه گرفت که انجام بازی‌های بومی - محلی در مدارس انگیزه‌بخش و مفید بوده و این بازی‌ها می‌توانند بهبود آمادگی جسمانی و نشاط دانش‌آموزان را تسهیل کنند و همچنین، می‌توانند به توسعه مهارت‌های اجتماعی و حرکتی کودکان کمک کنند. از طرفی بازی‌ها می‌توانند به ارتقای اخلاق ورزشی و جلوگیری از رفتار منفی کودکان کمک کنند.

بر اساس این پژوهش رسانه‌های گروهی، امکانات و زیرساخت و تشکلهای عوامل زمینه‌ای مؤثر بر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس استان شناسایی شد. Shakrami et al (2013) همسو با یافته‌های این پژوهش بیان کردند که رسانه ملی تمایلی کم‌تر به بعد همگانی و تفریحی ورزش دارد بنابراین اجرا و برگزاری مسابقات بومی-محلی در مناطق و استان‌های گوناگون با تعامل و همکاری شبکه‌های استانی و ادارات کل تربیت بدنی در قالب جشنواره‌های بومی محلی ضروری است. Mirzaeikalar et al (2019) به این مورد اشاره کردند که برای توسعه ورزش همگانی دانش‌آموزی باید کانون‌های ورزشی درون و برون مدرسه‌ای و طرح تربیت بدنی با خانواده را برگزار کرد. مشارکت‌کنندگان پژوهش نیز کانون‌ها را از عوامل زمینه‌ای انجام بازی‌های بومی-محلی شناسایی کردند. هدف کانون‌های ورزشی در مدارس ارتقای مهارت‌های ورزشی، کمک به شناسایی استعدادها و ورزشی و توسعه ورزش همگانی و قهرمانی دانش‌آموزان است و از همین طریق می‌توان دانش‌آموزان مستعد ورزشی را جهت اعزام به مسابقات قهرمانی در سطح استان و کشور انتخاب کرد. با توجه به اطلاعات ارائه شده، انجام بازی‌های بومی-محلی در مدارس نیازمند همکاری و تعامل بین شبکه‌های استانی صدا و سیما و ادارات کل تربیت بدنی است. این همکاری می‌تواند با

اجرا و برگزاری مسابقات بازی‌های بومی - محلی در مناطق و استان‌های گوناگون، به ترویج فرهنگ بازی‌های بومی - محلی کمک کند. با توجه به نتایج این پژوهش و پژوهش‌های ارائه شده، امکانات و منابع مالی و استانی مدارس نیز بایستی به درستی بررسی و مورد توجه قرار گیرند تا بتوان بازی‌های بومی - محلی دانش‌آموزی را بهبود بخشید.

از نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش می‌توان به جوسازی و مداخلات رسانه‌ها، عوامل محیطی، فرهنگی اجتماعی، عوامل اقتصادی، عوامل سازمانی، فقدان قوانین و آیین‌نامه‌های مشخص به‌عنوان عوامل مداخله‌گر توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس استان اشاره کرد. در همین راستا Andam et al (2015) اذعان داشتند که بر سر راه توسعه بازی‌های بومی - محلی عواملی چون کمبود فضا و عدم ایمنی فضای موجود، مشکلات تردد، ایاب و ذهاب و شرایط آب و هوایی قرار دارد که با بخشی از این پژوهش همسو می‌باشد. در صورتی که این بازی‌ها قابلیت اجرا در کم‌ترین فضا را دارند و با کم‌ترین امکانات قابل اجرا هستند و کمک شایانی به شناسایی، احیاء و ترویج فرهنگ و رسوم اقوام گوناگون ایرانی از راه بازی می‌کند.

نتایج بدست آمده از پژوهش Joshghani (2017) نشان داد که در حال حاضر به دلیل وجود بازی‌های رایانه‌ای و تغییر در سبک و شیوه زندگی مردم بازی‌های محلی کم کم رو به فراموشی رفته است. هم‌چنین، Soleimani et al (2021) در پژوهش خود نشان دادند که گسترش بازی‌های رایانه‌ای از عوامل مداخله‌گر بازی‌های بومی - محلی می‌باشد. هم‌چنین، طبق پژوهش Yeniasır & Burak (2019) نشان داده شد که بازی‌های سنتی که جایگاه مهمی در زندگی مردم داشتند با پیشرفت تکنولوژی اهمیت خود را برای کودکان از دست داده‌اند و بازی‌های کامپیوتری جایگزین آن‌ها شده‌اند که با نتایج این پژوهش همسو می‌باشد. با وجود این که بازی‌های بومی - محلی کشور یا در بین نسل جدید ناشناخته ماندند یا به حدی کمرنگ شدند که دیگر جای خود را به بازی‌های رایانه‌ای دادند، اما نباید از اثرات این بازی‌ها غافل ماند. یکی دیگر از چالش‌های انجام بازی بومی - محلی طبق نظر مشارکت‌کنندگان عوامل اقتصادی بیان شد. در همین راستا Ghanbari Firozabad et al (2019) در پژوهش خود دریافتند که وضعیت مالی و اقتصادی از عوامل مداخله‌گر توسعه ورزش دانش‌آموزی می‌باشد که این امر در این پژوهش نیز بیان شده و از نظر مشارکت‌کنندگان یکی از عواملی که مانع توسعه بازی‌های بومی - محلی در مدارس شده، بحث مالی است. در این پژوهش از چالش‌های انجام بازی بومی - محلی، فقدان قوانین و آیین‌نامه‌های مشخص شناسایی شد. در همین راستا Soleimani et al (2021) در پژوهش خود دریافتند که ضعف برنامه‌ریزی جامع و فقدان قانونمندی نیز به عنوان عوامل مداخله‌گر در توسعه ورزش‌های بومی محلی در جامعه مطرح می‌باشد. هم‌چنین، Mehrabi et al (2018) در پژوهش خود بیان داشتند که بازی چوخه از مدیریت واحد و قوانین و مقررات منسجم برخوردار نبوده و به همین دلیل عدالت در مسابقات کشتی چوخه رعایت نمی‌شود. فقدان قوانین و آیین‌نامه‌های مشخص برای تنظیم و راهبرد بازی‌های بومی - محلی نقشی مهم در این زمینه دارد. با توجه به این نتایج، به نظر می‌رسد که پشتوانه قانونی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مناسب برای ترویج بازی‌های بومی - محلی در مدارس ضرورت دارد.

بر اساس نظر مشارکت‌کنندگان پژوهش حاضر، آموزش و پژوهش، سیاست‌گذاری، نظارت قانونی و قضائی بر فضای رسانه، فرهنگ‌سازی، نحوه اجرای بازی‌های بومی، تخصیص منابع مالی و تجهیزات و استعدادیابی راهکارهایی برای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی - محلی در مدارس استان هستند. در مورد اینکه آموزش و پژوهش به‌عنوان یکی از راهبردهای توسعه بازی‌های بومی - محلی مطرح شد، Mehrabi et al (2018) نیز در پژوهش خود بیان کردند که برای توسعه رشته ورزشی چوخه که از ورزش‌های سنتی می‌باشد، از آموزش، اطلاع‌رسانی و نیروی انسانی اعم از مربیان،

داوران و کارشناسان آموزش دیده و خبره باید استفاده شود. معلمان تربیت‌بدنی لازم است به گونه‌ای آموزش ببینند که بازی‌های بومی- محلی را به گونه‌ای اجرا کنند که همچون بازی‌های مدرن و جدید برای دانش‌آموزان جذابیت داشته باشد. Giahshenasbonbazari et al (2020) در زمینه سیاست‌گذاری در ورزش بیان کردند که جهت کاهش مرجعیت‌های تصمیم‌گیری و هماهنگی و یکپارچه‌سازی سازمان‌ها و نهادهای مؤثر، باید در راستای تعیین تکلیف کردن سطوح سیاست‌گذاری ورزش در لایه‌های قهرمانی، همگانی و حرفه‌ای تلاش کرد. یکی دیگر از راهبردهای توسعه بازی‌های بومی- محلی در این پژوهش، نظارت قانونی و قضایی بر فضای رسانه معرفی شد. در همین راستا، Saei (2020) اشاره کرد باید با پیش‌بینی تمهیدات و سازوکارهایی، بر فضای رسانه نظارت قانونی داشت. هم‌چنین، Sahu (2020) در پژوهش خود دریافت که حمایت رسانه‌های جمعی از ورزش در تأثیرگذاری و افزایش آگاهی عمومی و ترویج آن مؤثر است که از این منظر با این پژوهش هم‌سو می‌باشد. Mirzaeikalar et al (2019) بیان کردند که روش اجرای فعالیت‌ها و رقابت‌های گوناگون ورزشی می‌تواند در توسعه ورزش قهرمانی دانش‌آموزان مؤثر باشد که پژوهش انجام شده نیز از راهبردهای توسعه بازی‌های بومی- محلی به نحوه اجرای بازی‌های بومی- محلی اشاره شد. Honarvar et al (2014) در پژوهش خود دریافتند که یکی از راهکارهای لازم برای ارتقای ورزش‌ها و بازی‌های بومی- محلی، افزایش بودجه بخش ورزش‌های بومی- محلی می‌باشد که در پژوهش انجام شده نیز از راهبردهای توسعه بازی‌های بومی- محلی، تخصیص منابع مالی و تجهیزات شناسایی شد. Mirzaeikalar et al (2019) یکی از راهکارهای توسعه ورزش‌های بومی محلی در کشور را اعزام دانش‌آموزان و تیم‌های ورزشی دانش‌آموزی به مسابقات بین‌المللی و افزایش تعداد دانش‌آموزان تحت پوشش برنامه‌های استعدادیابی شناسایی کردند. هم‌چنین، Prasad (2016) در پژوهش خود دریافت برنامه‌ریزی سازمان‌یافته استعدادیابی برای پیشرفت موفقیت‌آمیز و توسعه هر رشته ورزشی ضروری است. به طور کلی هم‌راستا با پژوهشگران دیگر، در این پژوهش به اهمیت برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات ورزشی برای توسعه بازی‌های بومی- محلی اشاره شد. با توجه به یافته‌های این پژوهش با سیاست‌گذاری و مدیریت راهبردی، تخصیص منابع مالی، استعدادیابی و حمایت مالی از ورزش‌های بومی- محلی، می‌توانند به پرداختن به این سبک بازی‌ها در مدارس کمک کند.

در این پژوهش، رشد جسمانی و سواد حرکتی، کاهش آسیب‌دیدگی دانش‌آموزان، تقویت شاخصه‌های مثبت روانی اجتماعی در دانش‌آموزان، کاهش و پیشگیری از آسیب‌های روانی، بهبود و ارتقای فرهنگی، توسعه تعاملات اجتماعی و رشد اخلاقی به عنوان پیامدهای توسعه فرهنگ بازی‌های بومی- محلی در مدارس استان شناسایی شدند. در این راستا Keshavarz & Mohammadzadeh (2022) استفاده از بازی‌های بومی محلی را روش تمرینی مناسبی برای ارتقای تبحر حرکتی شناسایی کردند. هم‌چنین، Saputra et al (2021) اشاره کردند که بازی سنتی تأثیری قابل توجه بر رشد مهارت‌های حرکتی بنیادی دانش‌آموزان دارد. در پژوهش انجام شده از پیامدهای توسعه بازی‌های بومی- محلی، تقویت شاخصه‌های مثبت روانی اجتماعی در دانش‌آموزان معرفی شد که در این راستا Ilchizadeh et al (2021) نیز عنوان کردند با استفاده از بازی‌های بومی- محلی می‌توان زمینه رشد دانش‌آموزان را در حیطه‌های حرکتی اجتماعی و روانی ایجاد کرد. در زمینه کاهش و پیشگیری از آسیب‌های روانی Soleimani et al (2021) در پژوهش خود بیان کردند که توسعه ورزش‌های بومی- محلی در ایران کاهش آسیب‌های اجتماعی فرهنگی را در پی دارد. هم‌چنین، Papzan et al (2016) اذعان داشتند که آمیخته کردن فعالیت‌های ورزشی و تفریحی به‌ویژه بازی‌های بومی- محلی با برنامه توسعه روستایی، کاهش آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اجتماعی را به همراه خواهد داشت که با نتایج این پژوهش هم‌سو می‌باشد. به بیان دیگر، می‌توان بیان

کرد که این بازی‌ها روشی آسان برای بهبود برخی جنبه‌های رشد اجتماعی و سلامت روان دانش‌آموزان می‌باشد. از پیامدهای دیگر توسعه بازی‌های بومی - محلی، رشد اخلاق و ورزشی معرفی شد. در همین راستا Rezaee Aghajan et al (2019) در پژوهش خود دریافتند که کودکان ضمن الگوگیری در بازی، ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی را می‌آموزند و با مشاهده الگوهایی که در بازی وجود دارد؛ آن‌ها را درونی می‌سازند. با توجه به یافته‌های این پژوهش بازی‌های بومی - محلی می‌توانند تأثیرات مثبت زیادی بر رشد و توسعه جسمانی، ذهنی و اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشند و ترویج و حمایت از این بازی‌ها در محیط‌های آموزشی و تربیتی می‌تواند به رشد جامعه، فرد و همچنین، کاهش آسیب‌های اجتماعی و روانی آنان کمک کند.

بر اساس یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌شود برنامه‌های آموزشی مانند کارگاه‌ها، سخنرانی‌ها، نمایشگاه‌ها و فعالیت‌های مرتبط با بازی‌های بومی - محلی توسط ادارات آموزش و پرورش در مدارس طراحی و اجرا شود. همچنین، ادارات آموزش و پرورش، با ایجاد فضاهای مناسب برای بازی‌های بومی - محلی و توسعه تجهیزات لازم، اجرای این بازی‌ها را در دستور کار خود قرار دهند. افزون بر این برقراری ارتباط و همکاری با رسانه‌ها برای تبلیغ و ترویج این بازی‌ها در استان خراسان رضوی ضروری به نظر می‌رسد. در راستای تعامل با ارگان‌ها و سازمان‌های ذی ربط نیز پیشنهاد می‌شود ادارات آموزش و پرورش ضمن عقد تفاهم‌نامه با سازمان‌ها و ارگان‌های فرهنگی محلی و استانی پیرامون مباحثی مانند تأمین منابع مالی، اجرای پروژه‌های مشترک و تبلیغ و ترویج بازی‌های بومی - محلی موجبات توسعه فرهنگ این بازی‌ها در مدارس ابتدایی استان را فراهم آورند. در پایان جهت اعتباربخشی نتایج پژوهش، به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌شود؛ پژوهشی مشابه این پژوهش در سایر استان‌های کشور و در سایر مقاطع تحصیلی طراحی و اجرا کنند و نتایج آن با این پژوهش مقایسه شود. همچنین، بر اساس یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌شود که مدل کمی توسعه فرهنگ بازی‌های بومی و محلی طراحی و اجرا شود. همچنین، با توجه به اینکه مشارکت‌کنندگان در این پژوهش شامل انواع گوناگونی از مدیران، معلمان و اعضای هیأت علمی و مسئولان هیأت‌های ورزشی بوده است پژوهشی با همین عنوان و فقط بر اساس دیدگاه معلمان تربیت‌بدنی صورت پذیرد چرا که این افراد اجراکننده‌های اصلی برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس هستند. در پایان، از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به کمبود مطالعات انجام شده و عدم همکاری مشارکت‌کنندگان اشاره کرد.

References

- Andam, R., Asgari, M., & Salimi, M. (2015). Investigating Barriers to promote traditional games from the perspective of the students. *Applied Research in Sport Management*, 4(2), 49-61. DOR: 20.1001.1.23455551.1394.4.2.4.4 [Persian].
- Charles, M. A.G., Razali Abdullah, M.O., Musa, R.M., Kosni, N., Azura., Bisyrri Husin Musawi Maliki, A. (2017). The effectiveness of traditional games intervention program in the improvement of form one school-age children's motor skills related performance components. *Journal of Physical Education and Sport*, 17, 925-930. DOI: 10.7752/jpes.2017.s3141.
- Corbin, J., & Strauss, A.L. (2008). Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory. 3rd ed. *Washington DC: Sage Publications, Inc.* DOI:10.1177/1094428108324514
- Ebrahimi, Mahnaz (2019). Factors influencing the attraction of financial sponsors in the board of rural sports and native and local games of Khorasan Razavi province, master's thesis, Sanabad Golbahar Institute of Higher Education. [Persian].
- Ghanbari Firozabad, A.R., Amani, A., Reihani, M., & Sardroudian, M. (2019). Designing a strategic model for the development of student sports. *Research in educational sports*, 8(20), 179-204. <https://doi.org/10.22089/res.2020.7838.1732> [Persian].

- Giahshenasbonbazari, j., Saee, A., Zibakalam, s., & Malekmohamedi, H. (2020). Sports policy-making in iran emphasizing multiple decision making referential. *Journal of sport management and movement sciences*, 9(18), 65-76. DoI: 10.22084/smms.2020.20892.2512. [Persian].
- Holmes, Robyn M. (2013). Children's play and culture. *Scholarpedia*, 8(6), 31016.
- Honarvar, A., Ghafouri, F., Tatari Hasan Gavyar, E., & Latifi, H. (2014). Methods of Revival, Promotion and Development the Native and Local Sports and Games in Iran. *Sport Management Journal*, 6(3), 493-509. DoI: 10.22059/jsm.2014.51510. [Persian].
- Ilchizadeh, N., aghdasi, M., & Zamani, S. H. (2021). Effectiveness of Native-Local Games on Social Development and Mental Health Subscales in 12-14-year-Old Female Students. *Sport Psychology Studies*, 10(35), 297-316. DOI: 10.22089/spsyj.2020.7455.1796. [Persian].
- Joshghani, S. (2017). Analysis of native-local games, "Case Study of Zoo Game". *Research in Arts and Humanities*, 10(3), 35-46. <https://civilica.com/doc/796424> [Persian].
- Keshavarz, M., & Mohammadzadeh, H. (2022). The Effectiveness of local Games with Hybrid of Teaching Game for Understanding and Game Sense Approaches on the Motor Skills Students. *Journal of Sports and Motor Development and Learning*, 14(2), 102-117. DOI: 10.22059/jsmdl.2022.341810.1648. [Persian].
- Khodadad Kashi, S., & Abbasi, G. (2017). Sports management and economics; Sports ethics; Suggestions for improving the moral system. *Tadbir*, 304(29), 33-36. URL: <http://tadbir.imi.ir/article-۲۸۶۵-۱-fa.html> [Persian].
- Khoshbakhti, J., nasseh, M., & nakhzari moghadam, M. (2021). strategies of competitive sport development in South Khorasan with grounded theory. *Sport Management and Development*, 10(4), 1-20. DOI: 10.22124/jsmd.2021.5364. [Persian].
- Mahmoudi, A & Mahmoudi, M. (2015). Investigating the role of native and local games in teaching physical education in schools. *The second national conference of new achievements in physical education and sports*. Chabahar, <https://civilica.com/doc/583793>. [Persian].
- Mehrabi, G., Honari, H., & Razaghi, M. E. (2018). An Analysis of Access and Problems Wrestling Chokhe Athlets. *Sport Management and Development*, 7(3), 70-86. DOI: 10.22124/jsmd.2018.3243. [Persian].
- Mehrabian, Q., Shafinia, B., Heydari-Nejad, S & Mehdipour, A. (2015). The effect of the selected program, native games and common activities of preschool centers on the motor and social development of 6-year-old children. *Journal of sports management and movement behavior*, 12(24), 163-172. DOI: 10.22080/jsmb.2016.1298 [Persian].
- Mirzaeikalar, A; Hematinejad, M. A & Ramzaninejad, R (2019). Designing the development model of Iran's student sports. *Research in educational sports*, 18(18), 41-62. <https://doi.org/10.22089/res.2019.6508.1557> [Persian].
- Molanoruzi, K., Khanzadeh, S., Rezaei, N & Lak, M. (2015). The effect of local indigenous games on physical fitness factors of non-athletic male students. *Sports Science Quarterly*, 8 (23), 35-49. [Persian].
- Mortazavi, S. (2023). Investigating the effect of story therapy and play therapy on the aggression of preschool and elementary school children. *Islamic research and studies*. 50(5), 69-80. <https://civilica.com/doc/1813058> [Persian].
- Papzan, A., Agahi, H., & Shahmoradi, M. (2016). The main components of indigenous and local sports in order to exploit the sustainable rural development. *Community Development (Rural and Urban)*, 8(1), 89-112. DOI: 10.22059/jrd.2016.61182. [Persian].
- Prasad.S. (2016). Talent identification and development in sports and games: concepts and its principles. *Journal of emerging technologies and innovative research (jetir)*, 3(10), 489-484. [Persian].
- Rezace Aghajan, M., Monadi, M., & Akhavan Tafti, M. (2019). Compare new games with converntional games primary school, from value-learing perspective. *Tafakkor & kudak (thinking and children)*, 10(1), 73-99. SID. <https://sid.ir/paper/230216/en>. [Persian].
- Roknoddin Eftekhari, A., Pourtaheri, M., & Derakhshan, M. (2020). Analysis of the Spatial Distribution of Local Games in Rural Areas (Case Study: Region Khoreshrostan). *Journal of Tourism and Development*, 9(1), 235-251. Doi: 10.22034/jtd.2020.110329.1265. [Persian].
- Rombot, O. (2017). The application of traditional games to develop social and gross motor skills in 6-7year-old children. *International Symposium on Educational Technology (ISET)*. DOI: 10.1109/ISET.2017.35.
- Rouhi Dehkordi, M. (2012). The foundation of pedagogy of native and local Iranian games and their importance in expanding the physical and mental dimensions of primary school students. *Career and organizational consulting*. 14(5), 66-83. [Persian].

- Saei, M. (2020). Structural and Professional Obstacles of Media Monitoring on Government in Iran. *Journal of Culture-Communication Studies*, 21(50), 33-66. DOI: 10.22083/jccs.2019.194291.2886. [Persian].
- Sahu, Gs. (2020). Role of mass media in sports promotion. *Vidyabhrati international interdisciplinary research journal*. 263-270.
- Saputra, H., Hanif, A.S., Sulaiman, I., & Ningrum Desy, T.M. (2021). The effect of traditional games and drill with motor ability on skills (Running, jumping, overhand throw and catching) at elementary school. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*, 9(6), 1097-1103. DOI: 10.13189/saj.2021.090603
- Shakrmi, Z., Hadi, M.R. & Karmi, K.H. (2013). Analysis of the content of the sports programs of the provinces with an emphasis on public and native-local sports. *National sports science student conference*. [Persian].
- Soleimani, N., Khaksari, G., & Afkar, A. (2021). Designing the development model of native-local sports in Iranian society. *Political Sociology of Iran*, 3(4), 3147-3167. DOI: 10.30510/psi.2022.363636.4020. [Persian].
- Taghizadeh, A., & Rahimi, M. (2017). Public sports and native and local games. *The second national conference on the promotion and development of public sports in Ardabil province, Ardabil*, <https://civilica.com/doc/825447>. [Persian].
- Thongutum, K & Songkoon Chantachon, S (2009). The Co-Operationm, Conservation and Development of Indigenous Sports and Games for Strengthening Community's Health in Bangkok Metropolitan. *European Journal of Social Sciences*, 10(3), 396-402.s
- Yeniasır, M., & Gokbulut, B (2019). Socio-cultural values provided to pre-school children using traditional children games. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, 10 (2), 127-136.

